

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ

พ.ศ. ๒๕๑๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

เป็นปีที่ ๒๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้าม
คนต่างด้าวทำ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ แห่งธรรมนูญ
การปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ และข้อ ๕ แห่ง

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มีนาคม ๒๕๑๖

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. ๒๕๑๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ งานในอาชีพหรือวิชาชีพตามที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำเพื่อเป็นการค้าหรือหารายได้โดยเด็ดขาดในทุกท้องถิ่นแห่งราชอาณาจักร

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

บัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกา

กำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ

พ.ศ. ๒๕๑๖

- (๑) งานคำนวณ จัดระบบ วิจัย วางแผน ทดสอบ ควบคุม หรือแนะนำในด้านการก่อสร้างหรือวิศวกรรมโยธา
- (๒) งานออกแบบ หรือเขียนแบบอาคาร หรือสิ่งก่อสร้างทางสถาปัตยกรรม รวมทั้งงานให้คำแนะนำ ประมาณราคา และควบคุมการก่อสร้าง ให้เป็นไปตามแบบแปลน
- (๓) งานควบคุม ตรวจสอบ หรือให้บริการทางบัญชี
- (๔) งานให้บริการทางกฎหมายหรืออรรถคดี
- (๕) งานเสมียนพนักงานหรืองานเลขานุการ
- (๖) งานนายหน้าหรืองานตัวแทน
- (๗) งานขายทอดตลาด
- (๘) งานขายของหน้าร้าน
- (๙) งานเร่ขายสินค้า

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๗

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มีนาคม ๒๕๑๖

- (๑๐) งานตัดผม งานตัดผม หรืองานเสริมสวย
- (๑๑) งานมัคคุเทศก์หรืองานผู้จ้ดนำเที่ยว
- (๑๒) งานกสิกรรม งานเลี้ยงสัตว์ งานป่าไม้ หรืองานประมง ยกเว้นงานที่ใช้ความชำนาญงานเฉพาะสาขา หรืองานควบคุมดูแลฟาร์ม
- (๑๓) งานทำเครื่องถม
- (๑๔) งานสาวและบิดเกลียวไหมด้วยมือ
- (๑๕) งานทอผ้าด้วยมือ
- (๑๖) งานทำผลิตภัณฑ์จากผ้าไหมด้วยมือ
- (๑๗) งานประดิษฐ์เครื่องแต่งกาย
- (๑๘) งานเรียงตัวพิมพ์อักษรไทยด้วยมือ
- (๑๙) งานทำเครื่องเงิน
- (๒๐) งานขับขี่ยานยนต์หรืองานขับขี่ยานพาหนะที่ไม่ใช้เครื่องจักรหรือเครื่องกล ยกเว้นงานขับข้เครื่องบินระหว่างประเทศ
- (๒๑) งานทำพระพุทธรูป
- (๒๒) งานทำกระดาษสาด้วยมือ
- (๒๓) งานมวนบุหร้ดด้วยมือ

- (๒๔) งานทำหมวก
- (๒๕) งานทำที่นอนหรือผ้าห่มนวม
- (๒๖) งานทำร่มกระดาดหรือผ้า
- (๒๗) งานทำรองเท้า
- (๒๘) งานแกะสลักไม้
- (๒๙) งานทำมด
- (๓๐) งานเจียรระไนหรือขัดเพชรหรือพลอย
- (๓๑) งานทำเครื่องทอง เครื่องเงิน หรือเครื่องโลหะ
มีค่าอื่น
- (๓๒) งานปั้นหรือทำเครื่องปั้นดินเผา
- (๓๓) งานทำเครื่องดนตรีไทย
- (๓๔) งานทำตุ๊กตาไทย
- (๓๕) งานก่ออิฐ งานช่างไม้ หรืองานก่อสร้างอื่น
- (๓๖) งานทำบาตร
- (๓๗) งานทอเสื่อ หรืองานทำเครื่องใช้ด้วยกก หวาย
ปอ ฟาง หรือเยื่อไม้ไผ่
- (๓๘) งานทำเครื่องลงหิน
- (๓๙) งานกรรมกร

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕.

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มีนาคม ๒๕๑๖

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่อง
จากข้อ ๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๒ ลงวันที่ ๑๓
ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ บัญญัติให้กำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่จะ
ห้ามคนต่างด้าวทำโดยพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราช
กฤษฎีกาฉบับนี้